

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ANTONIUS EN OCTAVIANUS

DE strijd om de macht in het Romeinse rijk werd voortgezet. De rivalen veranderden, maar inzet en doel bleven dezelfde: Rome en zijn uitgestrekt rijk. Na het gevecht Sulla-Marius, dat zo je wil op een match nul eindigde, en na het duel Pompejus-Cesar, dat eindigde met de grote overwinning van Cesar, krijgen wij het derde gevecht dat twee totaal verschillende mensen tegenover elkaar opstelt: de sterke en zware Antonius en de tengerere Octavianus, die nauwelijks negentien jaar was.

3. - DE TRIUMVIR

IN naam van de senaat zou Octavianus dus Antonius bestrijden. Maar de senaat weigerde Octavianus volledig te volgen en toen bood deze laatste aan Antonius een alliantie aan. Bij deze twee voegde zich Lepides en zij vormden samen het tweede triumviraat of driemanschap. Hun verenigde legers marsjeerden naar Rome...

1. - EEN DRAMATISCHE BEGRAFENIS

CESAR werd dus vermoord. De senaat stemde er in toe dat men hem een officiële en grootse begrafenis zou geven. Een van de consuls was Marcus Antonius, aanhanger van Cesar. Hij wist de menigte naar zijn hand te zetten, want hij was een uitstekend volks-tribuun en voor het lijk van Cesar hield hij een redevoering, die in de geschiedenis beroemd is gebleven. De Romeinen waren woedend op de moordenaars van Cesar. Antonius was meester van Rome.

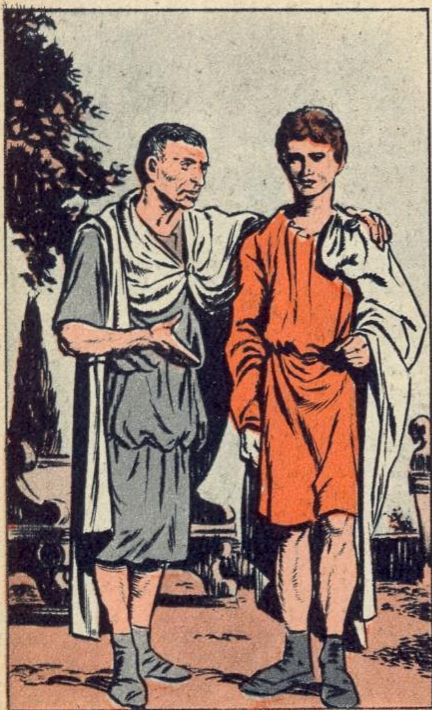
4. HET SLACHTOFFER

DE ene bood de andere enkele slachtoffers aan. Octavianus slachtte zijn vriend Cicero. De grijsaard vluchtte, doch werd spoedig ingehaald door de soldaten van Antonius. Cicero zei niets en bood hen zijn hals aan. Men hakte hem het hoofd af en bracht dit naar Antonius die het te midden van de feesttafel zette. Fulvia, die door Cicero nogal hardhandig werd aangepakt in de « Philippische redevoeringen », nam wraak op de dode. Zij doorstak de tong van de grote redenaar met een haarspeld. Antonius liet vervolgens het hoofd en de handen van Cicero op de tribune van de redenaars tentoonstellen...

2. - EEN RIVAAL

HIJ was maar negentien jaar toen hij naar Rome kwam. Hij was vriendelijk en innemend. Hij was een neef van Julius Cesar, door deze geadopteerd en tot erfgenaam benoemd. Hij kwam nu zijn erfenis opeisen. De oude Cicero verwelkomde hem hartelijk. Hij noemde Octavianus « het kind » en hij wilde zich van hem bedienen om Antonius klein te krijgen. Hij vergiste zich echter in « dat kind », want Octavianus was eerezuchtig en belust op de macht. Cicero deed Octavianus een leger aan de hand om Antonius te verslaan, want Cicero was een uitgesproken vijand van Antonius.

5. - BRUTUS WEER OP HET TONEEL

DE triumvir waren nu meester van heel het westen, maar in het oosten heersten Cassius en Brutus nog en zij hadden er 100.000 krijgers bijeen getrommeld. De slag vond plaats in 42, in Macedonië. Cassius en Brutus werden verslagen en pleegden zelfmoord. Toen Brutus zich in zijn zwaard stortte, zou hij gezegd hebben: « Deugd, je bent slechts een woord! »

(Wordt voortgezet.)